

יוסף זוסדי ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "הספד דרחה" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

1512

מתפללים

שבת וראש חודש

שבת לי סיון ה-תשפ"ד

פרשה: א. קרח

ב. וביום השבת

הפטרה: השמים כסאי

בסוף הפטרה מוסיפים פסוק

ראשון ואחרון מהפטרת מחר

חודש

הדלקת נרות - 19:32

צאת השבת - 20:25

ר"ת: 21:20

הדלקת נרות בשבת הבאה 19:30

חזקת	זמנ
4:21 <	4:16 >
4:28 <	4:23 >
5:46 <	5:41 >
12:49 <	12:48 >
13:24 <	13:23 >
19:52 <	19:54 >

תפילות ליל

"ויקח קרח"

אף-על-פי שבאבות (פרק א-ג משנה יז) נאמר: "איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים, זו מחלוקת היילל ושמאי", מוטב להניח זאת לאנשים כחילל ושמאי, ואילו אנשים כערכנו צריכים להתרחק אפילו ממחלוקות כאלו...

העלון לרפואת

מנשה בר דוד וברוריה

מרת אחותי דינה בת רחל

ולע"ג חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל

חמותי מרים בת רחל ע"ה

הרופא הקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"הכבוד והשמוש בו"

ויחר למשה מאוד, "ויאמר אל ה' אל תפן אל מנחתם, לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעותי את אחד מהון, וכן מובא בהפטרה "את שור מי לקחתי, וחמור מי לקחתי". וכן אצל שמשון "זכרני נא - זכור עשרים שנה ששפטתי את ישראל ולא אמרתי לאחד מהם העבר לי מקל זה ממקום למקום" כלומר, אף על פי שמבחינת ההלכה המלך והמנהיג יכול להשתרר ולקחת ממון היו כאלה שלא רצו להשתמש בכח השררה שניתן להם והסתפקו בממונם הפרטי, והגמרא מביאה שזוהי תלונתו של משה העניו מכל אדם, שלא השתמש בכספי ציבור לצורך השררה, ואותו מאשים קורח בהאשמת שקר "כי תשתרר עלינו". קורח הוא הניגוד למשה ולשמואל (שמואל מצאצאי קורח): "מי גרם לו לקורח שיאבד הוא וכל עדתו עמו אלא מפני הכבוד". וכן לגבי המרגלים: "גרמו מיתה להם ולכל דורם מיראתם פן ימעט כבודם בכניסתם לארץ, שלא יהיו נשיאים לישראל ויעמדו אחרים במקומם". כללו של דבר, הכבוד דוחק את לב האדם יותר מכל התשוקות והחמדות שבעולם. המנהיג האמיתי בישראל "לבו בקרבו שפל וחלל", אך הכול במסגרת ההרגשה האישית של המלך. באופן ציבורי עליו לעמוד בתוקף על כבוד ה', התורה, עם ישראל, וכבוד זה לא ניתן למחילה, ומלך שמחל על כבודו בעניינים אלו אין כבודו מחול, כי "כבודו הוא כבוד ה' וכבוד ישראל". והכלל אומר מי שרודף אחר הכבוד הכבוד בורח ממנו.

כי כשאדם רודף אחר הכבוד, ומגיע זמנו להיפטר מהעולם, הוא מובא לקבר והכבוד ממשיך ממנו והלאה, אבל כשהוא בורח מהכבוד, והוא מובא לקבר הכבוד שהוא אחריו מגיע אליו.

וה' יתן לנו כח ועוצמה לעמוד בתוקף ובגבורה ללא פחד, מול חולשות פנימיות ומול אויבים מבחוץ.

העלון לע"ג

שמעון ביטון בר אסתר ז"ל שנלב"ע ב' תמוז

ת.צ.ב.ה.

ולפתע הבחין בו, מרחוק, הילה זוהרת חופפת מעל דמותו, הוא התלבש בזריזות והחל צועד לעבר אליהו הנביא, כשהוא כורע ומשתחוה מידי כמה צעדים.

וכאשר עמד בדל"ת אמותיו, פתח אליהו הנביא ואמר: "סולטן סולימן, הגד הוגד לי עד כמה אתה מיטיב ליהודים אשר במלכותך, ישלם ה' פועלך, אולם הפעם הסכלתה עשות, וכי אינך יודע, כי השולח ידו ביהודים לא יינקה?"

ובטרם יספיק הסולטן להתנצל, המשיך אליהו הנביא ואמר: "שוב לחדר משכבך וחפור את האדמה מתחת למיטתך, ואם תמצא שם מחילה צעד בה עם חייליך, ביתו של הוזיר, הזומם להחריב את ממלכתך וליטול את המלוכה מידך, ממתין לך בקצה המחילה..."

אליהו הנביא כילה את דבריו ונעלם מן העין, והסולטן שב בצעדים זריזים אל הארמון בלוויית רבי משה, אפוף מחשבות. פלוגת המשמר נקראה אל חדר השינה והמיטה הרחבה הוזזה הצידה, בתוך רגעים ספורים התגלה פיר המחילה.

בעיניים קמות הביט הסולטן בפתח הפעור, לפתע הבין את התרמית, הוא וחייליו השתחלו אל המחילה, ובתוך רגעים ספורים מצאו את עצמם בחדר השינה של הוזיר.

"בן מוות" הצטוו הסולטן מול הוזיר הישן, עטוף בגלימה הלבנה, וידו עודנה אוחזת במקל העץ העבה.

הוזיר התעורר בבהלה, עיניו התרוצצו בחוריהן, לרגע התעשת וניסה לברוח, אולם ידיהם החסונות של חיילי המשמר אחזו בו כבצבתות לקולו של הסולטן, "את יהודי הממלכה זממת להרוג על לא עוול בכפם, ועל מלכך הרמת יד? מות נבלים תמות!"

למחרת, ברוב עם, נתלה הצר הצורר בפתח ביתו, וליהודי עותמאן היתה הרווחה.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shai for Zion" פתוח בימים: א - ה ...פלא. 052-5079555

שיעורי לווין

לע"ג מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

כל מוצאי שבת אפשר לצפות בשיעורי הרש"ל ר' יצחק יוסף שליט"א בלוויין על מסך גדול

בבית הכנסת אשר ב"שבט סופר"

מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

תפילות ליל

"ויקח קרוה בן יצחק" ויקח אין ויקח אלא משיכת דברים רבים, שמשיך כל גדולי ישראל והסנהדראות אחריו, עוד אין ויקח אלא לשון פליגה שלבו לקחו, עוד לקח טליתו והלך ליטול עצה מאישתו, בשעה שאמר לו הקב"ה למשה "קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אותם וכה תעשה להם לטהרם" וגו' מיד עשה משה כן, לקורח התחיל לחזר על כל ישראל, ולא היו מכירים אותו אמרו לו מי עשה כך כך, אמר להם משה עשה בי כך ולא עוד אלא נטלוני בידי ורגלי והיו מניפין אותי ואומרים לי, הרי אתה טהור והביא אהרון אחיו וקשטו ככלה והושיבו באוהל מועד.

מיד התחילו שונאי משה להתגרות בו את ישראל ואמרו משה מלך ואהרון אחיו כהן גדול ובני אהרון סגני כהונה, תרומה לכהן, תרומת מעשר לכהן, עשרים וארבע מתנות לכהן, מיד ויקהלו על משה ועל אהרון. אמר משה "בוקר ויודע ה' " אמר שמא מתוך רוב מאכל ומשתה אמרו דבר זה שמא בין כך ובין כך יעשן תשובה.

בבית שתי נערות יתומות והיתה לה שדה אחת וכשבאה לחרוש בא משה ואמר לה כתיב "לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו" באה לזרוע אמר לה "שדך לא תזרע כלאים" באה לקצור ולעשותו ערימה אמר לה הניחי לקט שכחה ופאה, באה לעשות גורן אמר לה תני תרומה מעשר ראשון ומעשר שני הצדיקה האלמנה עליה את הדין ונתנה לו. מה עשתה? הלכה ומכרה את השדה וקנתה שתי כבשות על מנת להתלבש מצמרן וליהנות מפרותיהן כיוון שילדו בא אהרון ואמר לה תני לי את הבכורות ונתנה לו, הגיע זמן הגזיזה בא שוב, אהרון ואמר לה תני לי ראשית הגז. הלכה ושחטה אותן בא אהרון ואמר לה תני לי הזרוע לחיים וקיבה. עמדה ואמרה הרי הם עלי חרם. בא אהרון ואמר לה עכשיו כולן שלי דכתיב "כל חרם בישראל לך יהיה" נטלן אהרון והלך לו והניח את האלמנה עם שתי בנותיה בוכות. אמר כך עושים משה ואהרון ותולים את הכל בקב"ה. והנה כאן בענין קורח אנו למדים את כוחה הגדול של הליצנות שזה היה למעשה סוד כוחו והשפעתו של קורח לפתות את העם ולהדיחו, שליצנות אחת דוחה אלף תוכחות.

"ויקח קרוה בן יצחק"

תחילה משראה קרח שנבחר אהרון להיות עוסק בעבודה ומכפר על בני ישראל, אמר בלבו: מכיוון שיש בכוחו של אהרון לכפר על עוונותיהם של אחרים, בוודאי הוא עצמו קדוש וטהור ומשום כך חשש לפגוע בו אבל משמע את פרשת הפרה האדומה, שייתכן שתהא פרה אדומה מטהרת אחרים, בעוד שהיא עצמה עומדת בטומאתה וכל הנוגע בה טמא, אמר: שמא אף אהרון כך, שאף על פי שהוא מכפר על ישראל, אין ראייה מכאן כלל, שהוא עצמו צדיק הוא? וזה שהגיעו ונתן בו את האומץ לפתוח במחלוקת.

עשירותו של קורח

סוחר ידוע, שעסקיו נתערערו ולא ראה ברבה במסחרו, סה לירידיו: הבריות אומרים: עשיר בקורח, ותמיד הציקה לי השאלה: מנין לנו שקורח היה עשיר? עתה ברור ומחונן הדבר. הלא כל העסקים למיניהם קבורים באדמה, וכיון שקורח ירד חיים לבטן האדמה, מסתבר שעשה עושר רב בכל אותם עסקים...

החלכות והנהגות

דיני הפלגה בספינה וציאה לדרך רחוקה קודם השבת
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

הפלגה בספינה הנוסעת לצורך יהודים

א. אף במקום שמותר להפליג בספינה בתוך שלשה ימים קודם השבת, כגון בספינה הנוסעת בנהרות, (או כשיוצא לצורך מצוה, וכמו שיבואר להלן), אין להקל בזה אלא כשהיא ספינה שקברניטה ומלחיה גוים, ורוב נוסעיה גוים, והמלחים העושים בה מלאכה בשבת עושים כן עבור רוב הנוסעים שהם גוים, אבל אם היא ספינה שרוב נוסעיה הם יהודים, אף על פי שהיא ספינה שקברניטה ומלחיה גוים, יש לאסור להפליג בה.

הפלגה בספינה במקום שיש איסור תחומין

ד. בדין האמור לעיל בסעיפים הקודמים, שבספינה המפליגה בנהרות מותר להפליג אפילו בתוך שלשה ימים קודם השבת, לדעת מרן השלחן ערוך ורבים מרבותינו הפוסקים היינו דוקא כשבמקום שמפליגה הספינה יש בעומק המים עשרה טפחים (כשמונים ס"מ), אבל אם אין בעומק המים עשרה טפחים, אסור להפליג בה אפילו מיום ראשון, ואפילו כשיוצא לדרך לדבר מצוה, משום שכל שאין בעומק המים עשרה טפחים, ונוסעת הספינה בשבת יותר מתחום שבת שהוא אלפיים אמה, (שהוא קצת פחות מקילומטר אחד), הרי הוא עובר על איסור יציאה מחוץ לתחום שבת, ולכן צריך שיעמידו הספינה קודם השבת, או שיעצו מן הספינה קודם השבת. וכן הלכה למנהג הספרדים ועדות המזרח.

ואף על פי שאיסור תחומין כשמפליג במים אינו אלא מדרבנן, וכל שכן כשיוצא לדרך קרובה שהיא פחותה משנים עשר מיל (שהם קצת פחות משנים עשר קילומטר), שבזה לדעת הרי"ף והרמב"ם אינו אלא מדרבנן ואפילו כשהולך ביבשה, מכל מקום החמירו חכמים ואסרו עליו לצאת לדרך בזאת אפילו מיום ראשון, כל שיוודע שכאשר יגיע יום השבת יעבור על איסור תחומין. ומכל מקום, אם יוצא לדרך יותר משלשה ימים קודם השבת, ויודע שכשיגיע יום השבת לא יוכלו להעמיד את הספינה מחמת הסכנה, וגם לא יוכל לרדת ממנה קודם השבת מחמת הסכנה, יש להקל להפליג בספינה אפילו כשאין בעומק המים עשרה טפחים, כל שיוצא לדרך יותר משלשה ימים קודם השבת. (וכשיוצא לדבר מצוה יש להקל בזה אפילו כשיוצא בערב שבת).

ולמנהג האשכנזים, המיקל לצאת לדרך בספינה המפליגה בנהרות כל שיוצא יותר משלשה ימים קודם השבת, או שיוצא לדרך לדבר מצוה אפילו בערב שבת, אפילו אם אין בעומק המים עשרה טפחים, יש לו על מה שיסמוך, ורק כשהוא בתוך שלשה ימים קודם השבת שלא לדבר מצוה, יש להחמיר בזה גם למנהג האשכנזים. (וביוצא לדרך לדבר מצוה בערב שבת צריך להתנות עם הגוי שישובת מנסיעה בשבת, וכמו שיבואר להלן סעיף ח').